

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: V. H., narozený dne x
státní příslušností x
bytem v ČR: x
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022 č. j. OAM-418/ZA-ZA11-VL16-R2-2020

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 23. 8. 2022 č. j. OAM-418/ZA-ZA11-VL16-R2-2020 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Novotného, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle ust. § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zastavuje.
2. Žalobce v žalobě namítal, že není pravdou, že by se dne 22. 8. 2022 nedostavil k pohovoru k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. O termínu pohovoru byl informován svým právním zástupcem, v souladu s vyrozuměním o konání správního úkonu v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany se dostavil dne 22. 8. 2022 na příslušné pracoviště žalovaného. Přítomen byl již v 8 hodin ráno a pracovnice odbavovací přepážky mu v průkazu prodloužila dobu platnosti do dne 19. 11. 2022 s tím, že mu oznámila, že je vše v pořádku a že může jít domů. Následně tedy opustil pracoviště žalovaného, neboť byl subjektivně přesvědčen o tom, že zrealizoval svůj doplňující pohovor. Konstatoval, že pracoviště žalovaného musel opustit těsně předtím, než byl vyzván k provedení doplňujícího pohovoru. Měl tak za to, že v jeho případě nejsou splněny podmínky pro zastavení řízení, protože se k pohovoru fakticky dostavil. Dále poukázal na situaci na Ukrajině, kde probíhá vojenská invaze Ruské federace na území Ukrajiny. V případě návratu se obával povolání do armády a následného nasazení do bojových operací.
3. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s obsahem žalobních námitek, neboť tyto nedokládají nezákonnost postupu v průběhu správního řízení. Měl za to, že žalobce o konání pohovoru nevěděl a na pracoviště žalovaného se dostavil pouze za účelem prodloužení průkazu. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 8. 11. 2022 zástupce žalobce i žalovaný setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 15. 7. 2020, předvolání žalobce i jeho právního zástupce k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany ze dne 26. 7. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-418/ZA-ZA11-VL16-R2-2020 ze dne 23. 8. 2022.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 15. 7. 2020 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti uvedl, že je ukrajinské národnosti, dorozumí se ukrajinským a ruským jazykem a vyznává pravoslavné křesťanství. Nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace a nemá žádné politické přesvědčení. Je svobodný a bezdětný. Z Ukrajiny vycestoval dne 18. 1. 2020 mikrobusem přes Slovensko do České republiky. Sdělil, že žádost o mezinárodní ochranu podal, protože se obává povolání do armády a zařazení do bojů na východě Ukrajiny.
8. Rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 10. 2020 č. j. OAM-418/ZA-ZA11-VL16-2020 byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Proti danému rozhodnutí podal žalobce žalobu k městskému soudu, který svým rozsudkem č. j. 19 Az 29/2020-28 ze dne 20. 4. 2022 rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení, a to zejména z důvodu

aktuálního vývoje situace na Ukrajině. Žalovaný následně dne 26. 7. 2022 vyhotovil předvolání žalobce k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany, které bylo žalobci doručeno fikcí. Písemnost byla uložena na příslušné provozovně držitele poštovní licence a připravena k vyzvednutí dne 28. 7. 2022 a dne 9. 8. 2022 byla vrácena odesílateli. Z téhož dne, tj. ze dne 26. 7. 2022, je i pozvánka-vyrozumění-k doplňujícímu pohovoru pro právního zástupce žalobce. Dne 22. 8. 2022 se žalobce k pohovoru ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany nedostavil. Vzhledem k tomu žalovaný v souladu s ust. § 25 písm. d) zákona o azylu řízení žalobce o udělení mezinárodní ochrany zastavil.

9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

10. Podle § 23 odst. 4 zákona o azylu: *„Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se dostavit k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru. Nedostaví-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, pořídí se o této skutečnosti záznam.“*
11. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu: *„Řízení se zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“*
12. Mezi stranami není sporné to, zda se žalobce dne 22. 8. 2022 dostavil na pracoviště žalovaného na adrese Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, ale skutečnost, zda se na toto pracoviště dostavil k pohovoru k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany č. B009693 je zřejmé, že platnost toho průkazu žalobci končila právě dne 22. 8. 2022, na který žalovaný stanovil konání pohovoru s žalobcem. Jak uvedl sám žalobce, tak poté, co mu byla bezprostředně po otevření pracoviště žalovaného (8:00 hod.), pracovníci žalovaného prodloužena platnost průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, tak opustil toto pracoviště, neboť o tom byl poučen pracovníci žalovaného.
13. Vzhledem k tomu, že žalobce již dne 29. 7. 2020 absolvoval první pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tak měl zcela jistě představu o tom, jakým způsobem probíhá pohovor při první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, avšak v posuzovaném případě se jednalo pouze o doplňující pohovor, který v případě občanů Ukrajiny v současné době probíhá velmi stručně (jak při ústním jednání potvrdila strana žalovaná), o čemž byl žalobce informován svým právním zástupcem. Žalobci jako cizinci tedy nelze přičítat k tíži, že po prodloužení průkazu žadatele pracoviště žalovaného opustil, když se mohl důvodně domnívat, že pohovor absolvoval na přepážce při prodloužení průkazu. Tvrzení žalované ohledně toho, že žalobce se dostavil na pracoviště pouhou náhodou, nikoliv za účelem absolvování pohovoru, zůstalo pouze v rovině úvah, které nebyly nikterak prokázány.
14. Za situace, kdy se žalobce v den konání pohovoru skutečně dostavil na pracoviště žalovaného, bylo na jednotlivých pracovnících žalovaného, aby si zajistili, že žalobce bude předán pracovníkovi, který byl zodpovědný za realizaci pohovoru. K tomu však nedošlo, namísto toho byl žalobce odeslán domů s tím, že vše je v pořádku. Žalovaný disponuje značným aparátem a technologickým zázemím proto, aby byl schopen zajistit, že k takovýmto nedorozuměním nedojde, ani při dané shodě okolností, ke které došlo

v případě žalobce. Dle zdejšího soudu tak v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro zastavení řízení podle § 25 písm. d) zákona o azylu, neboť tento svou povinnost splnil, když se dostavil na pracoviště žalovaného v den a čas konání pohovoru.

15. Nejvyšší správní soud se otázkou provedení opakovaného pohovoru v dřívější judikatuře zabýval. Již v rozsudku ze dne 20. 10. 2006, č. j. 8 Azs 105/2005 - 61, uvedl: „*V řízení o udělení azylu má tedy zásadní význam výpověď žadatele představovaná vlastní žádostí o udělení azylu a zejména pohovorem, jenž je za účelem zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí správním orgánem prováděn. Nejvyšší vypovídací hodnotu má zpravidla první bezprostřední výpověď žadatele, kdy žadatel má jen určité prvotní informace o průběhu azylového řízení a způsobu rozhodování. (...) Opakování pohovoru za účelem doplnění informací, ať ze strany žadatele o azyl či správního orgánu, sice není zákonem vyloučeno, ale z povahy věci by mělo být jen ojedinělým a zásadními skutečnostmi opodstatnitelným jevem*“.
16. Zdejší soud zde musí poukázat na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nikterak neobjasnil, z jakého důvodu přistoupil ke konání doplňujícího pohovoru s žalobcem, zdejšímu soudu není zřejmé, jaké dodatečné informace mohl žalobce žalovanému poskytnout za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když již v prvním pohovoru popsal, že na Ukrajinu nechce vycestovat, protože se obává povolání do armády, a to v době, kdy na Ukrajině neprobíhal mezinárodní ozbrojený konflikt. Vzhledem k uvedené judikatuře Nejvyššího správního soudu měl žalovaný v napadeném rozhodnutí také uvést, jaké ojedinělé a zásadní skutečnosti shledal v případě žalobce, když se rozhodl přistoupit ke konání doplňujícího pohovoru.
17. Z výše uvedených důvodů Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšnému žalobci přiznal jejich náhradu. Za jeden úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bodem 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „advokátní tarif“]. Žalobci náleží náhrada nákladů řízení za tři úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení [ust. § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu], podání žaloby [ust. § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a účast na ústním jednání před soudem [ust. § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. K této částce je třeba připočíst 900 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, soud tak dle § 57 odst. 2 s. ř. s. žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 2 142 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkem činí částku ve výši 12 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 8. listopadu 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně